

8,102. R. GORR. 2,83,18. नृपति^० 19. ०जन 22. प्रेष्यः प्रेष्यानुगः 117, 6. — 2) प्रेष्या f. = प्रेष्या Dienerin M. 8,363. AK. 2,6,1,18. प्रेष्या पापीयसी (प्रेष्यं पापीयसां SCHL.) यातु R. GORR. 2,79,4. — 3) n. (von प्रेष्य) der Stand eines Dieners, Knechtschaft M. 2,32. प्रेष्यं पापीयसां यातु R. 2,75,21. VARĪH. BRH. S. 52,72. प्रेष्यं कुर्वन् KATHĪS. 30,95; vgl. प्रेष्य 3.

प्रेष्यभाव (प्रेष्य + भाव) m. der Stand eines Dieners, Knechtschaft KUMĀRAS. 6, 58.

प्रेक्त s. u. वच् mit प्र. प्रोक्तकारिन् adj. der das thut, was ihm gesagt worden ist, BRĪG. P. 9,18,44.

प्रेक्षण (von 1. उत् + प्र) n. 1) das Sprengen, Besprengung, welche beim Thieropfer zugleich die Weihung des Thieres ist (vgl. प्रसृज्यवम-तीभिर्दिः पुरस्तात्प्रेनति श्रमुष्ये वा बुष्टं प्रोत्तामीति तासां पापयिवा दन्तिषामनु बाह्वे निनयेत् ĀCV. GRHJ. 1,11); = सेचन TRIK. 3,3,133. MED. p. 63. — TS. 2,2,40,2. ÇĀT. BR. 3,3,4,17. 6,1,11. उपाकरणं प्रोक्षणं पर्य-मिकारणमित्यावृतः पाण्डुबन्धिवः ÇĀNKH. ÇR. 4,20,4. GRHJ. 1,3,6,2. ĀCV. GRHJ. 2,4,4,8. KĀTJ. ÇR. 6,3,23. 8,7,12. अयाम् 2,3,36. रुचियः 37. पात्र^० 6,2,5. 8,6,28. वेदि^० 17,3,27. KAN. 6,2,2. गवाम् MBH. 3,529. HARIV. 11969. BRĪG. P. 9,6,8. अद्रिस्तु प्रोक्षणं शौचं बहूनां धान्यवास-साम् M. 5,116. 115. 122. JĀG. 1,184. MĀRK. P. 35,8,9. eines Leichnams vor der Beerdigung (खनन) ÇAUNAKA bei MALLIN. zu RAGH. 8,25. = वध Tödtung des Opferthieres AK. 2,7,25. TRIK. H. 830. MED. — 2) f. प्रोत्त-णी und ँणि pl. Sprengwasser, Weihwasser (Wasser mit eingestreuten Reis- und Gerstenkörnern) AV. 5,26,6. 10,9,3. VS. 1,28. AIT. BR. 5,28. TBR. 3,2,9,14. 2,1,5,1. TS. 1,6,9,4. 2,6,4,4. 6,2,5,5. ÇĀT. BR. 1,1,3. 3,3,1,1. 3,6,1,7. KĀTJ. ÇR. 2,3,40. 6,33. 34. 7,6. 5,4,7. यमुं प्रोत्तणीभिः प्रोत्तति 6,3,31. ÇĀNKH. GRHJ. 1,23. प्रोत्तणीम् HARIV. 2204.

प्रोत्तणीय (von प्रोत्तण) n. Weihwasser, sg. HARIV. 2158. pl. 1362. MĀRK. P. 92,20.

प्रोत्तति s. u. 1. उत् + प्र; nach H. an. 3,283 und MED. t. 136 besprengt (सिक्त) und कृत getödtet (von einem Opferthier; nach HALĪJ. 2,262 das letzte.

प्रोत्तितव्य (von 1. उत् + प्र) adj. zu besprengen MĀRK. P. 35,17.

प्रोषीय (denom. von 1. प्र + श्रोघ), ण्यति = प्रोषीय VOP. 2,4.

प्रोच्चैस् (1. प्र + उ^०) adv. 1) überaus hoch, in sehr hohem Grade: प्रोच्चैःपौरुषभूषणानि (कुलानि) PRAB. 35,11. — 2) sehr laut: विकृत्य PAÑ-ĀT. 78,6. हा हेति चक्रे Z. d. d. m. G. 14,373,25.

प्रोच्चासन (vom caus. von जम् mit प्रोद्) n. Mord, Todtschlag H. 370.

प्रोच्छ्व (von उत्क् + प्र) n. das Abwischen, Wegwischen: उत्च्छ्व^० KULL. zu M. 2,241. प्रोच्छ्वैर्वापदेन द्रिक्ते भवति ध्रुवम् RUDRAJĀM. im ÇKDr.

प्रोढम् indecl. gaṇa तिष्ठद्वादि zu P. 2,1,17. — Vgl. प्रोढ.

प्रोण्ठ m. Spucknapf HĀN. 47.

प्रोत s. u. वा. वयति mit प्र.

प्रोतय् (von प्रोत) einschlingen, einstecken, einfügen: ण्यिवा Schol. zu KĀTJ. ÇR. 53,5. 221,8. 643,24.

प्रौति m. N. pr. eines Mannes ÇĀT. BR. 12,2,9,13. Könnte in 1. प्र + ऊति zerlegt, aber auch von वा, वयति mit प्र abgeleitet werden.

प्रोतोत्सादन (प्रोत + उ^०?) n. Sonnenschirm TRIK. 2,8,32.

प्रोत्कट (1. प्र + उ^०) adj. in Verb. mit भृत्य wohl so v. a. der oberste Diener PAÑĀT. 136,19. Favoritdiener BENF. 19.

प्रोत्काण्ठ (1. प्र + उ^०) adj. den Hals weit ausstreckend: प्रोत्काण्ठ उद्गयति so v. a. aus vollem Halse BRĪG. P. 7,7,34.

प्रोत्तान (1. प्र + उ^०) adj. weit ausgestreckt: ०कराश्च दातारः VARĪH. BRH. S. 67,39.

प्रोत्तुङ्ग (1. प्र + उ^०) adj. sehr hoch Spr. 440. कुञ्जर KATHĪS. 19,63. ०वप्रप्रकार^० MĀRK. P. 66,9. तट Spr. 397. स्तन 477. 1313.

प्रोत्फल (1. प्र-उद्-फल) m. ein best. der Weinpalmee ähnlicher Baum ÇABDAM. im ÇKDr.

प्रोत्फुल्ल (von फल् + प्रोद्) adj. weit geöffnet: ०नयन adj. MBh. 1,3078. 12,4156. vollkommen aufgeblüht: पङ्कज, कुसुम, पुष्प Spr. 2521. Verz. d. Oxf. H. 83,6,10. KĀURAP. 16.

प्रोत्साह (von सक् + प्रोद्) m. eine grosse Anstrengung KATHĪS. 16,97.

प्रोत्साहन (vom caus. von सक् + प्रोद्) n. das Muthmachen. Aufstacheln, Reizen MBh. 1,422. 456. अशक्तानामिवास्माकं प्रोत्साहननिमित्तकम्। श्रुतं ते वचनम् 3,5597. R. 6,12,7. DAÇAK. in BENF. Chr. 180,23. अनियुज्यमानशिल्पोपाय^० KULL. zu M. 9,259. धर्मश्रावणप्रोत्साहन-कथा DVĀYIMÇATJAVAD. 4.

प्रोथ् s. प्रुथ्.

प्रोथ्र UṇADIS. 2,12. m. n. gaṇa अर्थर्चादि zu P. 2,4,31. TRIK. 3,3,14. SIDDH. K. 249, a, 7. 1) die Nüster beim Pferde (von प्रुथ्), m. n. AK. 2,8,3,17. MED. th. 10. Cit. bei UḡĒVAL. m. TRIK. 3,3,197. H. an. 2,218. HALĪJ. 2,286. VIÇVA bei UḡĒVAL. n. H. 1243. प्रुथ्^० adj. N. 19,13. VARĪH. BRH. S. 65,2. 92,4. die Schnauze des Ebers ARĢ. 3,19. — 2) m. = कटिप्रोथ्र Hinterbacke TRIK. 3,3,197. H. an. MED. VIÇVA. — 3) m. Unterrock TRIK. 2,6,33. — 4) m. Mutterleib (स्त्रीगर्भ) VIÇVA. Diese und die folgende Bed. gehen wohl auf eine zurück, da गर्त und गर्भ leicht verwechselt werden konnten. — 5) m. Grube (गर्त). — 6) m. Schreck (भीषण) UṇADIVB. im SAMKSHIPTAS. ÇKDr. — 7) adj. oder m. ein Reisender = अग्रग H. an. MED. = प्रस्थित (wofür ÇKDr. स्थापित gelesen hat) Schol. zu Uḡ. 2,12. वृत्तरं मुदकानं च प्रियं प्रोथमनुव्रजेत् Cit. bei UḡĒVAL.; zu dieser verdorbenen Stelle verweist AUFRECHT auf PAT. zu P. 1,4,36: आ वनात्तदोकात्तात्प्रियं पान्यमनुव्रजेत् (vgl. auch ÇĀK. 54,21). Hiernach könnte man verbessern वृत्तात्तमुदकानं च. प्रोथ hält AUFRECHT in dieser Verbindung für eine Corruption von प्रोत्थ. es könnte aber auch ein verlesenes पान्य sein. Nach TRIK. 3,1,17 ist प्रोथ = प्रथित (wohl nur fehlerhaft für प्रस्थित) berühmt.

प्रोथ्र्य (von प्रुथ्) m. das Pusten, Schnauben: अर्वाताम् RV. 10,94,6.

प्रोथिन् (von प्राथ 1.) m. Pferd H. c. 176.

प्रोद्वाषणा (vom caus. von ध्रुप् + प्रोद्) f. lautes Ausrufen, — Bekanntmachen KATHĪS. 24,281.

प्रोद्गज् adj. als Beiw. von गज (eines Elephanten) Verz. d. Oxf. H. 215, a, 11 v. u. scheint nicht richtig zu sein; man hätte eher प्रोद्गज erwartet.

प्रोद्गम (1. प्र + उ^०) adj. ungeheuer, ausserordentlich: ०धामन् Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,9, Çl. 30.